

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการเสนอผลการศึกษาเรื่องการปรับตัวทางสังคมของเยาวชนแรงงานในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะแบ่งเป็น 9 ตอนดังนี้คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพึงพอใจในครอบครัว
- ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความพึงพอใจในงาน
- ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสาร
- ตอนที่ 5 ข้อมูลด้านการสนับสนุนทางสังคมจากญาติหรือเพื่อน
- ตอนที่ 6 ข้อมูลด้านการปรับตัวทางสังคมของเยาวชนแรงงาน
- ตอนที่ 7 ข้อมูลด้านการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต
- ตอนที่ 8 ข้อมูลทั่วไปด้านพฤติกรรมของเยาวชนแรงงาน
- ตอนที่ 9 การทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนและ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการปรับตัวทางสังคมและการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนแบบสอบถาม 240 ฉบับในเขตบางขุนเทียน เขตราษฎร์บูรณะ และเขตอำเภออ้อมน้อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากที่สุด จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 เพศชายจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 19-21 ปีร้อยละ 35.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 16-18 ปี ร้อยละ 27.9 อายุระหว่าง 22-24 ปีร้อยละ 20.4 อายุ 25-27 ปีร้อยละ 8.3 และอายุระหว่าง 13-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.1 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.3

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือระดับประถมศึกษาร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 27.9 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 6.3 ระดับปวส./อนุปริญญา ร้อยละ 3.3 ระดับปวช./พาณิชยร้อยละ 2.1 ระดับปริญญาตรีร้อยละ 0.8 ในจำนวนนี้มีผู้ที่ไม่เคยเข้าเรียนเลยร้อยละ 0.4 ระดับ ปกส.สูง/ปวท.ร้อยละ 0.4

ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในเมืองในเวลาไม่เกิน 1 ปีมีมากที่สุดร้อยละ 24.6 รองลงมาคือผู้ที่มาทำงานไม่เกิน 2 ปีร้อยละ 21.7 ผู้ที่เข้ามาทำงานไม่เกิน 3 ปีร้อยละ 12.5 ผู้ที่เข้ามา

ทำงานไม่เกิน 4 ปีร้อยละ 8.8 ผู้ที่เข้ามาทำงานไม่เกิน 5 ปีร้อยละ 13.8 เข้ามาไม่เกิน 6 ปี ร้อยละ 3.8 ไม่เกิน 7 ปีร้อยละ 3.8 ไม่เกิน 8 ปีร้อยละ 1.7 ไม่เกิน 9 ปีร้อยละ 1.3 ในกลุ่ม ตัวอย่างนี้มีผู้ที่ทำงานนานที่สุดไม่เกิน 10 ปีร้อยละ 1.7 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 6.7

รายได้ที่มีผู้ได้รับจำนวนมากที่สุดคือเดือนละ 3,001-4,500 บาทร้อยละ 40.0 รองลง มาคือเดือนละ 4,501-6,000 บาทร้อยละ 26.3 รายได้อันดับที่สามคือเดือนละ 1,500-3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.4 อันดับสุดท้ายคือ ผู้ที่ได้รับรายได้เดือนละ 6,000-12,000 บาท คิด เป็นร้อยละ 6.7 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 6.7 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
แสดงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
เพศ			
ชาย	46	19.2	
หญิง	194	80.8	
รวม	240	100.0	
อายุ			
13-15 ปี	17	7.1	อายุต่ำสุด 13 ปี
16-18 ปี	67	27.9	อายุสูงสุด 27 ปี
19-21 ปี	84	35.0	อายุเฉลี่ย 21 ปี
22-24 ปี	49	20.4	
25-27 ปี	20	8.3	
ไม่ตอบ	3	1.3	
รวม	240	100.0	
ระดับการศึกษา			
ไม่เคยเข้าเรียน	1	0.4	
ป.1-ป.6	142	58.8	
มัธยมศึกษาปีที่ 1-3	67	27.9	
ม. 4-6/ปกศ.ต้น-ปวช./พาณิชย	20	8.4	
ปกศ.สูง/ปวท.-ปริญญาตรี	11	4.5	
รวม	240	100.0	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาการทำงานในเมือง		
1 ปี	59	24.6
2 ปี	52	21.7
3 ปี	30	12.5
4 ปี	21	8.8
5 ปี	33	13.8
6 ปี	9	3.8
7 ปี	9	3.8
8 ปี	4	1.7
9 ปี	3	1.3
10 ปี	4	1.7
ไม่ตอบ	16	6.7
รวม	240	100.0
รายได้		
1500 - 3000	49	20.4
3001 - 4500	96	40.0
4501 - 6000	63	26.3
6001 - 12000	16	6.7
ไม่ตอบ	16	6.7
รวม	240	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านความพึงพอใจในครอบครัว

เรื่องความพึงพอใจในครอบครัวมีข้อคำถาม 6 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของเยาวชนแรงงานกับสมาชิกครอบครัวในเรื่องการที่สมาชิกในครอบครัวยกย่องให้เกียรติเยาวชน การรูดออมทรัพย์ การไปเที่ยวงานประเพณี การร่วมงานของเพื่อนบ้าน การช่วยกันแก้ไขปัญหาคือครอบครัวและด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ผลการศึกษาได้ดังนี้

ในด้านครอบครัวกรณีที่สมาชิกในครอบครัวยกย่องให้เกียรติในกลุ่มตัวอย่างนี้ เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจร้อยละ 57.5 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจมากร้อยละ 19.2 อันดับต่อมาคือกลุ่มที่เฉยๆหรือไม่แน่ใจร้อยละ 17.9 และที่ไม่พึงพอใจในครอบครัวมีจำนวนน้อยร้อยละ 4.6 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านนี้เฉลี่ย 3.920

ด้านความพึงพอใจต่อการที่สมาชิกในครอบครัวรู้จักออมและการรู้จักใช้เงินอย่างประหยัด เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่พึงพอใจร้อยละ 48.8 รองลงมาคือกลุ่มที่พึงพอใจมากร้อยละ 37.5 กลุ่มที่เฉยๆหรือไม่แน่ใจร้อยละ 10.8 และผู้ที่ตอบว่าไม่พึงพอใจมีจำนวนน้อยร้อยละ 2.1 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านนี้เฉลี่ย 4.227

ด้านความพึงพอใจต่อการไปร่วมงานประเพณีด้วยกัน เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องนี้ร้อยละ 54.6 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจมากร้อยละ 17.9 ส่วนที่ตอบว่าไม่แน่ใจหรือเฉยๆร้อยละ 15.8 เยาวชนแรงงานที่ไม่พึงพอใจครอบครัวในเรื่องนี้มีจำนวนน้อยคิดเป็นร้อยละ 10.8 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านนี้เฉลี่ย 3.803

ด้านการไปร่วมงานต่างๆของเพื่อนบ้าน เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในเรื่องนี้ร้อยละ 52.9 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจมากร้อยละ 22.5 มีผู้ที่ตอบว่าไม่แน่ใจ ในเรื่องนี้จำนวนร้อยละ 15.8 มีเยาวชนแรงงานที่ไม่พอใจครอบครัวในเรื่องนี้ ร้อยละ 7.5 และ มีผู้ที่ไม่พอใจมากร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านนี้เฉลี่ย 3.903

ในด้านการให้ความช่วยเหลือกันแก้ไขปัญหา หรือปรึกษาหารือ เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจร้อยละ 50.0 รองลงมาคือกลุ่มที่มีความพึงพอใจมากร้อยละ 36.3 มีเยาวชนที่ไม่แน่ใจในเรื่องนี้ร้อยละ 11.3 ผู้ที่ไม่พึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 1.3 และที่ไม่พึงพอใจ

มากร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่อครอบครัว ด้านนี้เฉลี่ย 4.214

ในด้านความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในครอบครัว เยาวชนส่วนใหญ่พึงพอใจน้อยร้อยละ 45.0 รองลงมาคือส่วนที่ไม่แน่ใจร้อยละ 21.3 ส่วนที่พึงพอใจมากมีร้อยละ 15.4 เท่ากับผู้ที่ไม่พึงพอใจคือร้อยละ 15.4 ผู้ที่ไม่พึงพอใจมาก มีสุขมีร้อยละ 2.1 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านนี้เฉลี่ย 2.433 (ตารางที่ 4.2)

สรุปว่าเยาวชนแรงงานมีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านการรู้จักประหยัดคอออมมากที่สุด แต่มีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านความปรองดองระหว่างสมาชิกในครอบครัวน้อยที่สุด การที่เยาวชนแรงงานมีความพึงพอใจต่อครอบครัวด้านการรู้จักประหยัดคอออมมากที่สุด อาจเนื่องมาจากเยาวชนแรงงานได้เป็นกำลังสำคัญในการหารายได้ให้กับครอบครัว เยาวชนแรงงานที่อพยพมาทำงานในเมืองพยายามประหยัดคอออมเพื่อส่งเงินกลับไปให้ครอบครัวสร้างฐานะให้ดีขึ้นและมีความคาดหวังที่จะช่วยให้ครอบครัวพ้นจากความยากจน (อรรถย อาจอ่ำ และ Kerry Richter , 2532) บิดามารดาของแรงงานเด็กมีลักษณะวัตถุนิยมมากขึ้น พวกเขาต้องการให้ลูกทำงานให้มากขึ้น เพื่อที่จะแข่งขันกับเพื่อนบ้านหรือประชาชนในชุมชนในแง่การบริโภคสินค้า เช่นทีวีสี ตู้เย็น ฯลฯ เยาวชนแรงงานย่อมได้รับอิทธิพลจากครอบครัวในด้านวัตถุนิยมด้วยเมื่อได้รับการตอบสนองจากสมาชิกในครอบครัวด้วยการช่วยกันประหยัดคอออมสร้างฐานะให้ดีขึ้น จึงทำให้เยาวชนแรงงานพึงพอใจในครอบครัวในด้านนี้มากที่สุด

ส่วนการที่เยาวชนพึงพอใจในด้านความปรองดองระหว่างสมาชิกในครอบครัวน้อยที่สุดอาจเนื่องมาจากสภาพของครอบครัวที่มีสมาชิกอพยพไปขายแรงงานในที่ต่างๆ มักจะมีภาระกิจมากกับการหารายได้และไม่ค่อยมีโอกาสดูแลครอบครัวหรือได้พบปะกัน ประกอบกับสมาชิกที่แยกย้ายออกไปหารายได้ในที่ต่างกันก็มีการพัฒนาสภาพชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกันซึ่งทำให้แตกต่างจากสภาพชีวิตความเป็นอยู่เดิมในชนบทมากยิ่งขึ้น ทำให้สมาชิกในครอบครัวอาจมีการปรับเปลี่ยนความแนวคิดและความคาดหวังแตกต่างกันอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมใหม่ๆของแต่ละคนเมื่อสมาชิกแต่ละคนกลับมาอยู่ด้วยกันหรือต้องมาตัดสินใจร่วมกันในเรื่องสำคัญสำหรับครอบครัวก็อาจเกิดความขัดแย้งระหว่างสมาชิกในครอบครัวได้ง่าย (สุพิศรา สุภาพ , 2536 : 59) เป็นการยากที่จะให้สมาชิกในครอบครัวมีแบบของพฤติกรรมและทัศนคติเหมือนกันเพราะอาจจะมีภูมิหลังและประสบการณ์ที่ต่างกัน อาจทำให้เกิดความขัดแย้งกันได้ เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่จึงพอใจครอบครัวด้านนี้น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.2

แสดงข้อมูลความพึงพอใจต่อครอบครัว

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
ครอบครัวยกย่องให้เกียรติ เยาวชน	19.2	57.5	17.9	4.6	-	0.8	3.920
ความพึงพอใจที่ครอบครัว ออมทรัพย์	37.5	48.8	10.8	2.1	-	0.8	4.227
ความพึงพอใจที่ครอบครัว ไปเที่ยวงานประเพณี	17.9	54.6	15.8	10.8	-	0.8	3.803
ความพึงพอใจที่ครอบครัว ไปร่วมงานเพื่อนบ้าน	22.5	52.9	15.8	7.5	0.4	0.8	3.903
ความพึงพอใจที่ครอบครัว ช่วยกันแก้ไขปัญหา	36.3	50.0	11.3	1.3	0.4	0.8	4.214
ความพึงพอใจที่ครอบครัว มีความสัมพันธ์ที่ดี	2.1	15.4	21.3	45.0	15.4	0.8	2.433

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความพึงพอใจในงาน

ด้านความพึงพอใจในงานมีข้อคำถามจำนวน 7 ข้อเกี่ยวกับความพึงพอใจต่องานที่ทำในปัจจุบัน ความมั่นคงของงาน รายได้ ความภูมิใจในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความภูมิใจและชื่นชมต่อผลงาน ความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงาน และการต้องการเปลี่ยนอาชีพ ผลการศึกษาพบว่า

ในด้านความพึงพอใจต่องานที่ทำในปัจจุบัน มีเขวชนแรงงานพึงพอใจจำนวนมาก ร้อยละ 43.3 รองลงมาเป็นกลุ่มที่ไม่แน่ใจร้อยละ 33.3 ผู้ที่ตอบว่าพึงพอใจมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ 16.7 และมีผู้ที่ไม่พอใจร้อยละ 5.8 ผู้ที่ไม่พอใจอย่างยิ่งมีร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานในด้านนี้เฉลี่ย 3.692

ในด้านความพึงพอใจต่อความมั่นคงของงานที่ทำในปัจจุบันเขวชนแรงงานส่วนใหญ่ไม่แน่ใจในเรื่องนี้มีจำนวนร้อยละ 49.6 เขวชนแรงงานที่พึงพอใจมากมีจำนวนร้อยละ 31.3 ส่วนที่ไม่พึงพอใจมีจำนวนร้อยละ 10.8 เขวชนแรงงานที่พึงพอใจมากที่สุดมีจำนวนร้อยละ 7.1 และกลุ่มที่ไม่พอใจมากมีจำนวนร้อยละ 0.8 มีผู้ไม่ตอบคำถามร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานในด้านนี้เฉลี่ย 3.331

ในเรื่องความพึงพอใจต่อรายได้หรือค่าจ้างจากการทำงานในปัจจุบัน เขวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรายได้ร้อยละ 42.5 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่พอใจร้อยละ 25.0 อันดับต่อมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจร้อยละ 20.8 และพอใจมากกับรายได้ร้อยละ 6.3 ส่วน ผู้ที่พอใจน้อยที่สุดกับรายได้มีจำนวนน้อยร้อยละ 5.0 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานในด้านนี้เฉลี่ย 3.201

ด้านความภูมิใจในงานหรือการประกอบอาชีพในปัจจุบัน เขวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความภูมิใจร้อยละ 45.8 รองลงมาเป็นกลุ่มที่ไม่แน่ใจหรือเฉยๆร้อยละ 29.2 ผู้ที่มีความภูมิใจมากมีร้อยละ 12.9 และผู้ที่ไม่ภูมิใจร้อยละ 11.3 ผู้ที่ไม่พอใจเลยมีร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานในด้านนี้เฉลี่ย 3.598

ด้านความพึงพอใจต่อผลงาน เขวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจร้อยละ 47.1 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจหรือเฉยๆร้อยละ 27.9 ผู้ที่พอใจมากมีร้อยละ 13.8 และผู้ที่ไม่พึงพอใจร้อยละ 10.4 และไม่พอใจมากร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานในด้านนี้เฉลี่ย 3.625

ด้านความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงาน เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ ร้อยละ 42.1 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจร้อยละ 29.6 ผู้ที่พึงพอใจมากร้อยละ 20.8 และผู้ไม่พอใจมีร้อยละ 6.3 ผู้ที่ไม่พึงพอใจมากมีร้อยละ 0.8 มีผู้ไม่ชอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานด้านนี้เฉลี่ย 3.762

ความคิดเห็นในเรื่องพึงพอใจต่ออาชีพและไม่อยากเปลี่ยนอาชีพ เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ไม่แน่ใจร้อยละ 40.4 รองลงมาคือผู้ที่พึงพอใจต่ออาชีพร้อยละ 24.6 กลุ่มที่ไม่พึงพอใจร้อยละ 21.7 ผู้ที่พึงพอใจมากร้อยละ 8.3 ผู้ที่ไม่พึงพอใจมากร้อยละ 5.0 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความพึงพอใจต่องานในด้านนี้เฉลี่ย 3.096

สรุปว่าเยาวชนแรงงานมีความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงานมากที่สุด แต่มีความพึงพอใจต่ออาชีพน้อยที่สุด การที่เยาวชนแรงงานมีความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงานมากที่สุดอาจเป็นลักษณะเฉพาะของวัยรุ่นซึ่งจะให้ความสำคัญต่อเพื่อนมาก เยาวชนแรงงานจะไม่ค่อยคำนึงต่อสิ่งอื่นมากนัก (สุพัตรา สุภาพ , 2536 : 41) วัยรุ่นโดยทั่วไปมักจะมีความคิดดี ต่อกลุ่ม

นอกจากการตอบสนองต่อความต้องการของเพื่อนหรือกลุ่มที่ตนเองอยู่ร่วมด้วย ประกอบกับเยาวชนแรงงานที่อพยพมาจากชนบทมักจะรวมกลุ่มกันในระหว่างคนที่มาจากพื้นที่เดียวกัน มีการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นเดียวกัน รับประทานอาหารประเภทเดียวกันจึงสามารถสร้างความสัมพันธ์ได้ดี ทำให้เยาวชนแรงงานมีความพึงพอใจรู้สึกมีความสุขและรู้สึกมั่นคงในการเป็นสมาชิกของกลุ่มเพื่อน อีกประการหนึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของเยาวชนที่มักจะสร้างพลังด้วยการเกาะกลุ่มในการทำงานในสภาพแวดล้อมใหม่ๆ จึงคาดว่า เยาวชนแรงงานจะใช้วิธีการผูกมิตรและการสร้างกลุ่มเพื่อสร้างพลังต่อรองกับกลุ่มแรงงานอื่นๆเมื่อสามารถสร้างกลุ่มได้และสามารถสร้างพลังได้ในสถานที่ทำงาน เยาวชนแรงงานจึงมีความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงานมากที่สุด

ส่วนการที่เยาวชนแรงงานมีความพึงพอใจต่ออาชีพน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นเยาวชนแรงงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม การประกอบอาชีพรับจ้างในภาคอุตสาหกรรมเป็นอาชีพที่ต่างจากการรับจ้างในภาคเกษตรซึ่งเป็นอาชีพพื้นฐานของครอบครัวเยาวชนมาก

เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ต้องทำงานในระดับล่างไม่สามารถใช้การตัดสินใจของตนเองในการทำงานไม่มีการพัฒนาทักษะในการทำงานเพราะต้องทำงานประกอบชิ้นส่วนหรือ

ทำงานตามระบบสายพานทุกวันมีลักษณะจำเจ อาจทำให้เขาวงวนเบื่อหน่าย (มุลนิธิเพื่อการ
พัฒนาเด็ก 2539 : 33)

เนื่องจากลักษณะงานขัดกับลักษณะของเขาวงวนซึ่งชอบการเปลี่ยนแปลง ต้องการ
ประสบการณ์ใหม่ๆ ต้องการมีอนาคตและต้องการความสำเร็จ (สุพัตรา สุภาพ ,2536 : 45)
เขาวงวนแรงงานจึงต้องการแสวงหาอาชีพใหม่ๆที่ดีกว่า ทั้งนี้ก็เป็นไปตามลักษณะเฉพาะของวัย
รุ่นที่ไม่ยึดติดกับสิ่งเดิม แต่ชอบทดลองและชอบความเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่อยู่เสมอ

ตารางที่ 4.3

แสดงข้อมูลความพึงพอใจในงาน

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
ด้านด้วงาน	16.7	43.3	33.3	5.8	0.8	-	3.692
ความมั่นคงในงาน	7.1	31.3	49.6	10.8	0.8	0.4	3.331
ด้านค่าจ้าง	6.3	42.5	20.8	25.0	5.0	0.4	3.201
ด้านความภูมิใจ ในอาชีพ	12.9	45.8	29.2	11.3	0.4	0.4	3.598
ด้านความภูมิใจ ในผลงาน	13.8	47.1	27.9	10.4	0.8	-	3.625
ด้านความพอใจ ต่อเพื่อนร่วมงาน	20.8	42.1	29.6	6.3	0.8	0.4	3.762
ด้านไม่ต้องการ เปลี่ยนงาน	8.3	24.6	40.4	21.7	5.0	-	3.096

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสาร

ด้านการรับข่าวสารข้อมูลประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อ ในเรื่องการได้รับข่าวเรื่องงานก่อนมาทำงาน การรับข่าวสารข้อมูลจากสื่อต่างๆ การรับความรู้เกี่ยวกับกรุงเทพก่อนมาทำงาน ความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารจากสื่อ การคล้อยตามสิ่งที่สื่อนำเสนอความรู้ที่ได้รับจากสื่อ เป็นประโยชน์ในการใช้ชีวิตในเมือง โดยที่กลุ่มตัวอย่างนี้ส่วนใหญ่ได้รับสื่อต่างๆจากชนบทมาก่อนเข้ามาอยู่ในเมือง และส่วนใหญ่ได้รับสื่อมาเป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี จากผลการศึกษาพบว่า

ในเรื่องการได้รับข่าวเรื่องงานก่อนมาทำงานจริงนั้น เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ได้รับข่าวเรื่องงานร้อยละ 56.7 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจว่าได้รับข่าวร้อยละ 21.3 ส่วนที่ตอบว่าได้รับมากมีร้อยละ 11.3 ผู้ที่ไม่ได้รับร้อยละ 8.8 และไม่เคยรับเลยร้อยละ 0.8 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.3 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการรับข้อมูลข่าวสารก่อนมาทำงานจริงเฉลี่ย 3.696

ด้านการรับข่าวสารข้อมูลจากสื่อต่างๆ เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆร้อยละ 49.2 รองลงมาคือผู้ที่ได้รับมากร้อยละ 35.0 ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 8.3 และที่ไม่ค่อยได้รับร้อยละ 4.6 และไม่เคยได้รับเลยมีจำนวนน้อยร้อยละ 1.7 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.3 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการรับข่าวสารจากสื่อต่างๆเฉลี่ย 4.127

ด้านความรู้เรื่องกรุงเทพที่ได้รับจากสื่อก่อนมาทำงาน เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องกรุงเทพฯจากสื่อค่อนข้างมากร้อยละ 51.7 รองลงมาคือได้รับความรู้มากมีร้อยละ 27.1 กลุ่มที่ตอบว่าไม่แน่ใจมีร้อยละ 11.7 ผู้ที่ไม่ค่อยได้รับความรู้ร้อยละ 7.9 ไม่ได้รับเลยมีจำนวนร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.3 กลุ่มตัวอย่างนี้ได้รับความรู้เรื่องกรุงเทพฯจากสื่อก่อนมาทำงานเฉลี่ย 3.983

ในด้านความเข้าใจต่อเนื้อหาสาระที่ได้รับจากสื่อต่างๆ เยาวชนส่วนใหญ่มีความเข้าใจเนื้อหาสาระร้อยละ 43.8 รองลงมาคือกลุ่มที่เข้าใจมากร้อยละ 20.4 ผู้ที่ไม่แน่ใจมี ร้อยละ 18.8 ผู้ที่ไม่ค่อยเข้าใจร้อยละ 14.6 และไม่เข้าใจเลยมีร้อยละ 1.3 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.3 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความเข้าใจต่อเนื้อหาสาระ ของสื่อเฉลี่ย 3.684

ในด้านการคล้อยตามสื่อเพราะเชื่อว่าสื่อบอกเรื่องจริง เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจ ร้อยละ 35.4 รองลงมาคือผู้ที่เชื่อตามสื่อร้อยละ 28.8 ส่วนที่เชื่อว่าสื่อบอกเรื่องจริงมาก ร้อยละ 9.6 ส่วนที่ไม่ค่อยเชื่อร้อยละ 15.8 ผู้ที่ไม่เชื่อเลยร้อยละ 9.2 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.3 กลุ่มตัวอย่างนี้คล้อยตามสื่อเฉลี่ย 3.139

ในด้านประโยชน์ของความรู้จากสื่อที่มีต่อชีวิตในเมืองปัจจุบัน เยาวชนส่วนใหญ่ได้ประโยชน์ค่อนข้างมากร้อยละ 57.5 รองลงมาคือผู้ที่ได้รับประโยชน์มากจำนวน ร้อยละ 17.1

ส่วนที่ตอบว่าไม่แน่ใจมีร้อยละ 16.3 ผู้ที่ได้ประโยชน์น้อยร้อยละ 6.3 และ ไม่ได้เลยมีร้อยละ 1.3 ผู้ที่ไม่ตอบร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างนี้ได้ประโยชน์จากสื่อในชีวิต ปัจจุบันเฉลี่ย 3.843 (ตารางที่ 4.4)

สรุปเยาวชนแรงงานได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆที่บ้านเดิมมากที่สุด แต่เชื่อว่าสื่อออกเรื่องจริงน้อยที่สุด การที่เยาวชนแรงงานได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆที่บ้านเดิมมากที่สุด อาจเนื่องมาจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารมากขึ้นในชนบท ประกอบกับฐานะทางเศรษฐกิจของคนในชนบทดีขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้ครอบครัวเดิมของเยาวชนสามารถจัดหาสื่อต่างๆไว้ใช้เองเช่นโทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ และยังได้รับการพัฒนาจากภาครัฐในด้านการสื่อสาร เช่นการส่งข่าวผ่านดาวเทียม การจัดบริการโทรศัพท์ทางไกลในหมู่บ้าน รวมทั้งการจัดตั้งหอกระจายข่าว และที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน เป็นต้น ทำให้เยาวชนแรงงานได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆที่บ้านเดิมมากที่สุด

เลอเนอร์ (อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531 : 983) กล่าวว่าเมื่อคนรู้หนังสือมากขึ้นก็จะมีโอกาสรับทราบข่าวสารต่างๆจากสื่อมวลชนมากตามไปด้วย และการรับทราบข่าวสารนี้เองจะช่วยเพิ่มความรู้ความเข้าใจของประชาชนไปในตัวด้วย นอกจากนั้นสื่อมวลชนได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียงและภาพยนตร์จะช่วยกระตุ้นให้คนสนใจและเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาทางการเมืองและเศรษฐกิจมากขึ้น การมีส่วนร่วมของประชาชนถือว่าเป็นเป้าหมายสำคัญของสังคมสมัยใหม่

ส่วนในด้านที่เยาวชนเชื่อว่าสื่อออกความจริงน้อยที่สุด ประการแรกอาจเนื่องมาจากการนำเสนอข่าวสารข้อมูลของสื่อมวลชนต่างๆยังไม่มีคุณภาพจาก มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.(2531 : 989) ในประเทศไทยในขณะนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าวิจัยพอที่จะแสดงให้เห็นว่าสื่อมวลชนมีบทบาทหรือผลต่อการพัฒนาประเทศหรือไม่อย่างไร

สิ่งที่น่าเป็นห่วงสำหรับเยาวชนในกรณีนี้คือเมื่อรัฐจัดสื่อที่พยายามเตือนในเรื่องยาเสพติด โรคเอดส์ ฯลฯ ก็จะมีเยาวชนแรงงานจำนวนหนึ่งที่ไม่เชื่อว่าสื่อนำเสนอข้อเท็จจริงและไม่เชื่อว่า สิ่งเหล่านี้มีพิษภัยอยู่จริง

ประการที่สองการขาดความรู้และประสบการณ์ชีวิตของเยาวชนแรงงานทำให้ เยาวชนไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าเรื่องใดเป็นเรื่องจริงและเรื่องใดไม่เป็นจริงต้องอาศัยผู้อื่นช่วยอธิบาย หากไม่มีคนช่วยเหลือเยาวชนอาจไม่เข้าใจหรือไม่คล้อยตามสื่อ

การสื่อสาร ผู้รับสารทำหน้าที่เป็นคนถอดรหัสข่าวสารที่ส่งมาจากแหล่งข่าวด้วยผู้รับข่าวอาจไม่ได้หรือไม่สามารถถอดรหัสสารเองได้เช่นคนอ่านหนังสือไม่ได้ต้องวานคนอื่นอ่าน และแปลให้ฟัง

ประการสุดท้ายคือเป็นลักษณะเฉพาะของเยาวชนแรงงานเองที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตามปกติจะไม่เชื่อถือผู้ที่อยู่ต่างวัยกันแต่จะลองหาประสบการณ์ด้วยการทดลองและเรียนรู้ด้วยตนเองหรือเรียนรู้จากเพื่อนวัยเดียวกันมากกว่า ตามแนวคิดของ สุภัตรา สุภาพ (2539 : 21) เพื่อนมีความหมายต่อบุคคลวัยนี้มาก และมักจะเห็นว่าเพื่อนเป็นสิ่งจำเป็นจะขาดเสียไม่ได้ในการทำอะไรทุกอย่างมักต้องอาศัยเพื่อน มิฉะนั้นก็จะทำให้เพื่อนทิ้งหรือขอความเห็นคำปรึกษาและปรับทุกข์ร้อนของตนมากกว่าจะหันไปหาพ่อแม่

ตารางที่ 4.4
แสดงข้อมูลการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย	
การได้รับรู้เรื่องงาน ก่อนมาทำงาน	11.3	56.7	21.3	8.8	0.8	1.3	3.696
การได้รับข่าวสาร จากสื่อต่างๆที่ บ้านเดิม	35.0	49.2	8.3	4.6	1.7	1.3	4.127
การได้ความรู้เกี่ยวกับ เมืองจากข่าวสาร	27.1	51.7	11.7	7.9	0.4	1.3	3.983
การเข้าใจเนื้อหา สาระจากสื่อ	20.4	43.8	18.8	14.6	1.3	1.3	3.684
ความเชื่อว่าสื่อบอก เรื่องจริง	9.6	28.8	35.4	15.8	9.2	1.3	3.139
ความรู้จากสื่อเป็น ประโยชน์ในชีวิต	17.1	57.5	16.3	6.3	1.3	1.7	3.843

ตอนที่ 5 ข้อมูลด้านการสนับสนุนทางสังคมจากญาติหรือเพื่อน

ในด้านการสนับสนุนทางสังคมจากญาติหรือเพื่อน ประกอบด้วยข้อคำถาม 8 ข้อในเรื่อง การแสดงความเห็นใจจากบุคคลรอบข้างเมื่อมีเรื่องเดือดร้อน การมีผู้รับฟังเมื่อต้องการระบายอารมณ์ การทราบว่าผู้อื่นพอใจตัวเราจน ความช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย การที่เขาวนให้เวลากับคนที่สนใจ การได้รับคำชมเชยเมื่อทำสิ่งที่ดี การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การมีผู้ช่วยให้ความชัดเจนเรื่องข้อมูลข่าวสาร จากการศึกษาผลปรากฏดังนี้คือ

ด้านการได้รับความเห็นใจจากบุคคลรอบข้างเมื่อเดือดร้อน เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับความเห็นใจค่อนข้างมากร้อยละ 53.3 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจร้อยละ 29.6 ส่วนที่ได้รับความเห็นใจมากร้อยละ 10.0 ส่วนที่ไม่ค่อยได้รับความเห็นใจร้อยละ 6.3 และไม่ได้รับความเห็นใจเลย ร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้ได้รับความเห็นใจจากบุคคลรอบข้างเฉลี่ย 3.654

ด้านการมีผู้รับฟังเมื่อต้องการระบายอารมณ์ เยาวชนส่วนใหญ่มีผู้รับฟังค่อนข้างมาก ร้อยละ 45.8 รองลงมาคือกลุ่มที่ตอบว่าไม่แน่ใจร้อยละ 30.0 ส่วนที่มีผู้รับฟังมากมี ร้อยละ 11.3 ส่วนที่มีผู้รับฟังน้อยร้อยละ 12.1 และไม่มีผู้รับฟังมีร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีผู้รับฟังเมื่อต้องการระบายอารมณ์เฉลี่ย 3.546

ในด้านการรับรู้ว่ามีผู้อื่นพอใจในตัวเยาวชน เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจในเรื่องนี้ ร้อยละ 61.3 รองลงมาคือเยาวชนที่รับรู้ในเรื่องนี้ค่อนข้างมากร้อยละ 25.0 ส่วนที่ไม่ค่อยทราบร้อยละ 10.0 หรือไม่ทราบเลยร้อยละ 0.4 ผู้ที่ทราบอย่างดีมีร้อยละ 3.3 กลุ่มตัวอย่างนี้รับรู้ว่ามีผู้อื่นพอใจตนเฉลี่ย 3.208

ในด้านการได้รับความช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วย เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับความช่วยเหลือดีในเรื่องนี้ร้อยละ 63.3 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจร้อยละ 17.1 ส่วนเยาวชนที่ได้รับความช่วยเหลือดีมากในเรื่องนี้มีร้อยละ 13.8 ผู้ที่ไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลือร้อยละ 5.4 และผู้ที่ไม่ได้รับความช่วยเหลือเลยมีร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้ได้รับความช่วยเหลือเมื่อเจ็บป่วยเฉลี่ย 3.846

ในด้านการใช้เวลากับคนใกล้ชิด เยาวชนส่วนใหญ่มีเวลากับคนใกล้ชิดค่อนข้างมาก ร้อยละ 61.7 รองลงมาคือกลุ่มที่ไม่แน่ใจร้อยละ 21.7 ส่วนผู้ที่มีเวลากับคนใกล้ชิดมาก ร้อยละ 11.3 ผู้ที่ไม่ค่อยได้มีเวลาใกล้ชิดร้อยละ 5.0 และไม่มีเวลาเลยร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้ใช้เวลากับคนใกล้ชิดเฉลี่ย 3.783

ในด้านการได้รับกำลังใจและคำชมเชยเมื่อกระทำสิ่งที่ถูกต้อง เยาวชนส่วนใหญ่ได้รับกำลังใจและคำชมเชยค่อนข้างมากร้อยละ 54.6 รองลงมาคือผู้ที่ไม่แน่ใจมีร้อยละ 23.8 ผู้ที่ได้รับคำชมเชยและกำลังใจมากร้อยละ 17.5 เยาวชนที่ไม่ค่อยได้รับร้อยละ 3.8 และไม่เคยได้คำชมหรือกำลังใจเลยจำนวนร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้ได้รับกำลังใจและคำชมเชยเฉลี่ย 3.850

ในด้านการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นกับคนรอบข้าง เยาวชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นค่อนข้างมากร้อยละ 63.8 รองลงมาคือผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 22.9 ผู้ที่มีส่วนร่วมมากร้อยละ 10.0 ส่วนที่ไม่ค่อยได้แสดงความคิดเห็นมีร้อยละ 3.3 กลุ่มตัวอย่างนี้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นกับคนรอบข้างเฉลี่ย 3.804

ในด้านการมีผู้ชี้แจงข่าวสารข้อมูลเมื่อต้องการคำอธิบาย เยาวชนส่วนใหญ่มีผู้คอยชี้แจงค่อนข้างมากร้อยละ 54.2 รองลงมาคือผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 23.3 ส่วนที่มีคนช่วยเหลือเรื่องนี้มากร้อยละ 14.6 ผู้ที่ไม่ค่อยมีผู้ชี้แจงร้อยละ 6.3 และไม่มีใครชี้แจงเลยมีร้อยละ 1.3 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีผู้ชี้แจงข่าวสารข้อมูลเมื่อต้องการคำอธิบายเฉลี่ย 3.749 (ตารางที่ 4.5)

สรุปเยาวชนแรงงานได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากญาติและเพื่อนในด้านกำลังใจและคำชมเชยมากที่สุด แต่เยาวชนรับรู้ว่าคุณอื่นพอใจตนเองน้อยที่สุด การที่เยาวชนแรงงานได้รับกำลังใจและคำชมเชยเมื่อกระทำสิ่งที่ถูกต้องมากที่สุด อาจเนื่องมาจากญาติและเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มที่ใกล้ชิดกันอยู่แล้ว สามารถให้คำชมเชยและกำลังใจต่อกันและกันได้ง่ายที่สุด เนื่องจากมีความเข้าใจกันและกันดีและมีความหวังดีต่อกัน เมื่อเพื่อนกระทำสิ่งที่ดีประสบความสำเร็จเยาวชนแรงงานในกลุ่มเดียวกัน ก็อยากเห็นเพื่อนทำสิ่งดีนั้นต่อไป การที่เยาวชนแรงงานคนหนึ่งกระทำสิ่งที่ดีก็เป็นการส่งเสริมกลุ่มเพื่อนด้วยกันเองอีกด้วย จึงทำให้เยาวชนแรงงานต่างก็ชอบให้กำลังใจและชมเชยกันเอง สุภัตรา สุภาพ (2539 : 18) วัยรุ่นต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย หรืออยากเด่น อยากดัง

ส่วนการที่เยาวชนแรงงานรับรู้ว่าคุณอื่นพอใจตนเองน้อยที่สุด ประการแรกอาจเนื่องมาจากเยาวชนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออก และไม่ได้มีการติดต่อกับเยาวชนแรงงานกลุ่มอื่นๆมากนัก นอกจากจะสร้างความคุ้นเคยและมีความพึงพอใจต่อกันเฉพาะในกลุ่มเล็กๆเท่านั้น เยาวชนแรงงานจึงไม่อาจรับรู้ว่าคุณอื่นเป็นที่พึงพอใจของคนอื่นๆที่อยู่นอกกลุ่มของตนหรือไม่ ประการที่สองคือเยาวชนแรงงานอยู่ในวัยเติบโตที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านสรีระอยู่ตลอดเวลา เป็นช่วงวัยที่มักจะกังวลในเรื่องสรีระของตนเอง ปกติเยาวชนจะมีความคาดหวังด้านสรีระของตนเองสูง มักจะไม่ค่อยพึงพอใจกับสิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ เยาวชนแรงงานจึงอาจมีความหวาดระแวง และไม่แน่ใจว่าบุคลิกของตนเองจะเป็นที่พึงพอใจของผู้อื่นตามความเห็นของ สุภัตรา สุภาพ (2539 : 17) ในด้านร่างกาย วัยรุ่นเป็นวัยที่ร่างกายมีความเจริญเติบโต เช่น แขนยาว ขายาว ร่างกายสูงใหญ่ บางครั้งเด็กจะรู้สึกประหม่า วางตัวไม่ถูกต้องหน้าผู้ใหญ่และไม่ค่อยสบายใจต่อร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

ตารางที่ 4.5

แสดงข้อมูลการสนับสนุนทางสังคมจากญาติและเพื่อน

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
การแสดงความคิดเห็น จากบุคคลรอบข้าง	10.0	53.3	29.6	6.3	0.8	-	3.654
การมีผู้รับฟังเมื่อ ต้องการ	11.3	45.8	30.0	12.1	0.8	-	3.546
การทราบว่าตนเอง เป็นที่พอใจของผู้อื่น	3.3	25.0	61.3	10.0	0.4	-	3.208
เมื่อยามเจ็บป่วย มีคนช่วยเหลือ	13.8	63.3	17.1	5.4	0.4	-	3.846
การมีเวลาให้กับ คนที่มีความสนใจ ตรงกัน	11.3	61.7	21.7	5.0	0.4	-	3.783
การได้รับคำชมเชย ได้กำลังใจ	17.5	54.6	23.8	3.8	0.4	-	3.850
การมีส่วนร่วมพูด แสดงความคิดเห็น	10.0	63.8	22.9	3.3	-	-	3.804
การมีผู้ชี้แจงข้อมูล ข่าวสารเมื่อต้องการ	14.6	54.2	23.3	6.3	1.30	-	3.749

ตอนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมของเยาวชนแรงงาน

ในด้านเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคมของเยาวชนแรงงานประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ข้อเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าคนส่วนใหญ่เป็นคนดีน่าคบ บุคคลที่อยู่ใกล้ซึ่รักและชอบตนเอง ความรู้สึกมั่นคงในชีวิต ความเห็นว่ากลุ่มที่อยู่ด้วยเป็นกลุ่มที่ดี ความสามารถกำหนดแผนการดำเนินชีวิตได้ จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

ในด้านการคิดว่าคนส่วนใหญ่ที่อยู่รอบข้างเป็นคนดีน่าคบ เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจจำนวนมากร้อยละ 47.9 รองลงมาคือผู้ที่เห็นว่าผู้ที่อยู่รอบข้างน่าคบมากร้อยละ 30.0 ผู้ที่ตอบว่าน่าคบน้อยมีร้อยละ 12.5 และตอบว่าน่าคบมากมีร้อยละ 7.5 ผู้ที่คิดว่าน่าคบน้อยที่สุดมีร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างนี้คิดว่าคนส่วนใหญ่ที่อยู่รอบข้างเป็นคนดีน่าคบเฉลี่ย 3.322

ในเรื่องที่บุคคลใกล้ซึ่รักและชอบตนเองทุกคน เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจจำนวนมากร้อยละ 53.3 รองลงมาคือผู้ที่คิดว่ามีคนใกล้ซึ่รักมากร้อยละ 28.8 ผู้ที่ตอบว่ามีผู้รักน้อยร้อยละ 11.7 ผู้ที่มีผู้รักมากที่สุดมีร้อยละ 4.6 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างนี้คิดว่าคนใกล้ซึ่รักและชอบเยาวชนทุกคนเฉลี่ย 3.267

ในด้านความรู้สึกมั่นคงเมื่อมาอยู่ในเมือง เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจร้อยละ 36.7 รองลงมาคือเยาวชนที่รู้สึกมั่นคงมากมีจำนวน 33.8 ส่วนที่รู้สึกว่ามันคงน้อยมีร้อยละ 19.6 ผู้ที่รู้สึกมั่นคงมากที่สุดร้อยละ 4.2 และน้อยที่สุดร้อยละ 4.2 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความรู้สึกมั่นคงเมื่อมาอยู่ในเมืองเฉลี่ย 3.144

ในด้านความเห็นว่ากลุ่มหรือชุมชนที่อยู่ด้วยเป็นกลุ่มที่ดี เยาวชนส่วนใหญ่เห็นว่ากลุ่มที่อยู่ด้วยเป็นกลุ่มที่ดีร้อยละ 41.3 รองลงมาคือเยาวชนที่ไม่แน่ใจร้อยละ 40.8 ผู้ที่คิดว่าเป็นกลุ่มที่ดีมากมีร้อยละ 8.8 และที่คิดว่าเป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยดีมีจำนวนร้อยละ 7.1 ผู้ที่เห็นว่ากลุ่มไม่ดีเลยมีร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างนี้เห็นว่ากลุ่ม หรือชุมชนที่อยู่ด้วยเป็นกลุ่มที่ดีเฉลี่ย 3.517

ในด้านความเห็นในการกำหนดแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้แน่นอน เยาวชนส่วนใหญ่ตอบว่าไม่แน่ใจจำนวนมากที่สุดร้อยละ 49.2 รองลงมาคือผู้ที่ตอบว่ากำหนดได้มากร้อยละ 22.1 ผู้ที่กำหนดได้น้อยร้อยละ 13.8 ผู้ที่กำหนดได้น้อยที่สุดร้อยละ 7.5 และผู้ที่คิดว่าจะกำหนดได้มากที่สุดมีจำนวนน้อยที่สุดร้อยละ 5.8 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.7 กลุ่มตัวอย่างนี้มีความเห็นเรื่องการกำหนดแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตได้แน่นอนเฉลี่ย 3.051 (ตารางที่ 4.6)

สรุปเยาวชนแรงงานมีการปรับตัวทางสังคมในด้านความเห็นว่ากลุ่มหรือชุมชนที่ตนเองอยู่ด้วยเป็นกลุ่มที่ดีมากที่สุด แต่มีการปรับตัวทางสังคมในเรื่องการกำหนดแผนการ

ดำเนินชีวิตในอนาคตน้อยที่สุด การที่เยาวชนแรงงานมีความเห็นว่ากลุ่มหรือชุมชนที่ตนเองอยู่ด้วยเป็นกลุ่มที่ดี คาดว่าเป็นเพราะเยาวชนแรงงานที่มาจากภูมิภาคและมาจากวัฒนธรรมท้องถิ่นเดียวจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกและทัศนคติที่คล้ายคลึงและคล้อยตามกันได้ง่าย จึงมีทัศนคติที่ดีต่อกลุ่มของตนเอง Mac Iver and Page (อังในชบวน พลตรี 2537 : 24) กล่าวถึงสาเหตุประการหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างหนึ่งคือ ปัจจัยทางวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดและเป็นสภาพพื้นฐานอย่างหนึ่งของความเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรมเป็นมรดกทางสังคม ไม่ว่าจะป็นวัฒนธรรมทางวัตถุหรือทางจิตใจ ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย

ส่วนในด้านการกำหนดแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตน้อยที่สุดนั้น หมายความว่าเยาวชนแรงงานมีความรู้สึกมั่นคงในอนาคตน้อย เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็อาจเป็นเพราะเยาวชนแรงงานยังมีประสบการณ์ในชีวิตในเมืองน้อยมากและสถานการณ์ของตนเองในด้านที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานก็ไม่มี ความมั่นคงแน่นอน เยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ต้องเช่าห้องอยู่รวมเพื่อนหรือผู้อพยพมาจากที่อื่นๆ อาจไม่มีที่อาศัยที่แน่นอนในเมือง เพราะด้านการทำงานก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาเนื่องจากเป็นแรงงานไร้ฝีมือและอาจถูกทดแทนด้วยแรงงานอื่นๆ หรือผู้ประกอบการอาจใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าแทนการใช้แรงงานระดับต่ำก็ได้ เยาวชนแรงงานจึงมีการปรับตัวทางสังคมในด้านนี้น้อยที่สุด เป็นไปตามแนวความคิดของ Gordon L. Bultena (อังใน รัชนี เศรษฐ 2528 : 114) ผู้อพยพจากชนบทต้องไปเผชิญและปะปนกับกลุ่มคนกลุ่มอื่นๆ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมาก ทั้งในแง่ภาษาและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้ผู้อพยพจำเป็นต้องละทิ้งประเพณี ธรรมเนียม และทุกอย่างซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของตน ซึ่งบางครั้งก่อให้เกิดความขัดแย้งอยู่ในใจ เกิดความรู้สึกยุ่งยากใจต่อสิ่งใหม่จนสับสนไปหมด

ตารางที่ 4.6
แสดงข้อมูลการปรับตัวทางสังคม

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
ความเห็นว่าคน ใกล้ชื่อน่าคบ	7.5	30.0	47.9	12.5	0.4	1.7	3.322
การมีคนใกล้ชิด รักชอบตนเอง	4.6	28.8	53.3	11.7	-	1.7	3.267
ความรู้สึกมั่นคง ในชีวิต	4.2	33.8	36.7	19.6	4.2	1.7	3.144
ความเห็นว่ากลุ่ม หรือชุมชนที่อยู่ ด้วยเป็นกลุ่มที่ดี	8.8	41.3	40.8	7.1	0.4	1.7	3.517
ความสามารถ กำหนดแผนการ ดำเนินชีวิตใน อนาคต	5.8	22.1	49.2	13.8	7.5	1.7	3.051

ตอนที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต

ในการศึกษาการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของเยาวชนแรงงานนั้น ได้จำแนกการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตออกเป็น 2 ลักษณะคือการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตไปตามสังคมที่พัฒนาขึ้น มีความทันสมัยมากขึ้น และการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตอันเป็นผลกระทบจากความทันสมัยของสังคมนี้

7.1 การปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตไปตามสังคมที่พัฒนา

เรื่องการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตไปตามสังคมที่พัฒนาเป็นการเปลี่ยนแปลงไปสู่การมีวิถีชีวิตของผู้ที่มีลักษณะเป็นที่พึงปรารถนาของสังคม ประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อเกี่ยวกับความเห็นว่าคุณระบียบดีกว่าความเห็นส่วนตัวของคุณ ความเห็นเกี่ยวกับการสะสมเงินและทรัพย์สิน และความเห็นในการสร้างครอบครัวเดี่ยวในอนาคต จากการศึกษาพบว่า

ในด้านความเห็นว่าคุณระบียบดีกว่าความเห็นส่วนตัวของคุณ เยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 44.2 รองลงมาคือผู้ที่แน่ใจร้อยละ 21.3 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีร้อยละ 20.4 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 12.1 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 1.3 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในด้านนี้เฉลี่ย 3.710

ในการสะสมเงินและทรัพย์สิน เยาวชนส่วนใหญ่เห็นด้วยร้อยละ 48.8 รองลงมา คือผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 38.3 ผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 11.7 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 0.8 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในด้านนี้เฉลี่ย 4.251

ในด้านความเห็นเรื่องการใช้ชีวิตคู่ตามลำพัง เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะใช้ชีวิตคู่ตามลำพังร้อยละ 33.3 รองลงมาคือกลุ่มที่เห็นด้วยว่าจะใช้ชีวิตคู่ตามลำพังมีร้อยละ 26.7 ผู้ที่เห็นด้วยน้อยมีร้อยละ 20.8 ส่วนผู้ที่เห็นด้วยมากที่สุดมีร้อยละ 14.2 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยเลยร้อยละ 4.6 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในด้านนี้เฉลี่ย 3.251 (ตารางที่ 4.7)

สรุปเยาวชนแรงงานมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในการสะสมเงินทองและทรัพย์สินมากที่สุด แต่มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในการใช้ชีวิตคู่ตามลำพังน้อยที่สุด การที่เยาวชนแรงงานมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในการสะสมเงินทองและทรัพย์สินมากที่สุด อาจเนื่องมาจากความคาดหวังในการอพยพเข้ามาขายแรงงานในเมืองก็เพื่อที่จะสร้างฐานะครอบครัวให้ดีขึ้น เยาวชนแรงงานจึงพยายามอดออมเงินเพื่อส่งกลับไปให้ครอบครัวของตนได้ใช้จ่ายและเก็บออมไว้สร้างที่อยู่อาศัยให้ดีขึ้น จัดซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ไว้ใช้ในบ้าน ฯลฯ อีกประการหนึ่งเยาวชนแรงงานที่เข้ามาอยู่ในเมืองได้เห็นและพึงพอใจในชีวิตที่อาศัยสิ่งอำนวยความสะดวกในชีวิตมากขึ้นย่อมมีความคาดหวังที่จะได้ทรัพย์สินและสิ่งอำนวยความสะดวก

ต่างๆเหมือนอย่างทีคนในเมืองมีอยู่ในปัจจุบัน จึงเป็นแรงจูงใจให้เยาวชนแรงงานเปลี่ยนวิถีชีวิตไปตามสังคมที่พัฒนาด้วยการสะสมเงินและทรัพย์สินมากที่สุด ตามผลการศึกษาของ เพ็ญพร ธีรสวัสดิ์ (2521 : 31) การย้ายถิ่นจากชนบทเข้าสู่เมืองจะยังผลดีให้แก่ผู้ย้ายถิ่น เนื่องจากผู้ย้ายถิ่นจะมีโอกาสขยายขยายมาตรฐานการดำรงชีวิตของตนให้สูงขึ้นและมีโอกาสในเชิงเศรษฐกิจมากขึ้น

ส่วนการที่เยาวชนแรงงานมีความเห็นในการใช้ชีวิตคู่ตามลำพังน้อยที่สุด ประการแรกอาจเนื่องมาจากเยาวชนแรงงานยังต้องการความช่วยเหลือจากครอบครัวเดิมอยู่ในด้านการเลี้ยงดูบุตรในอนาคต ในปัจจุบันแรงงานสตรีจำนวนมากที่มีลูกเล็กๆ ต้องส่งลูกไปอยู่กับบิดามารดาในชนบท หรือนำญาติมาช่วยเหลือเลี้ยงดูลูกในเมือง ประกอบกับค่าใช้จ่ายในเมืองก็สูงขึ้นเยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ไม่สามารถที่จะจัดหาที่อยู่อาศัยเฉพาะได้ตามลำพังเพียงสองคน แต่จะอาศัยอยู่ร่วมกันโดยเฉลี่ยค่าเช่าบ้านกันไปเป็นกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป การอาศัยอยู่กับญาติพี่น้องหรือกลุ่มเพื่อนจึงเป็นรูปแบบชีวิตคู่ที่เยาวชนแรงงานพอใจมากกว่าการใช้ชีวิตคู่ตามลำพัง

จากการศึกษาของ แกเธอริน ลาลูมิแยร์ (อ้างใน คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ. 2537 : 50) พบว่าในสังคมส่วนมากก็มีการดูแลเด็กในช่วงกลางวันโดยย่า ยาย พี่น้อง หรือญาติอื่นๆ เพื่อให้พ่อแม่มีเวลาไปปฏิบัติหน้าที่ทางการผลิต

7.2 การปรับเปลี่ยนเป็นวิถีชีวิตอันเป็นผลกระทบจากสังคมที่พัฒนา

เรื่องการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตอันเป็นผลกระทบจากการพัฒนาสังคมสู่ความทันสมัยที่ทำให้คนมีความเป็นปัจเจกชนนิยมวัตถุสูงขึ้นประกอบด้วยข้อคำถาม 3 ข้อ เกี่ยวกับความเห็นเรื่องการไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใคร ความเห็นว่าคำสอนผู้ใหญ่ไม่มีประโยชน์ในชีวิตปัจจุบัน ความเห็นว่าคนมีเงินทองเป็นคนน่านับถือ จากการศึกษารากฎผลดังนี้

ในด้านการไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใคร เยาวชนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจมากที่สุดร้อยละ 32.9 รองลงมาคือผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีร้อยละ 30.8 ผู้ที่เห็นด้วยมีร้อยละ 22.9 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 9.6 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีจำนวนน้อยร้อยละ 3.3 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในด้านนี้เฉลี่ย 3.046

ในด้านความเห็นว่าคำสอนของผู้ใหญ่จะช่วยให้ได้น้อยในปัจจุบัน เยาวชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยมีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 42.5 รองลงมาคือผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 21.3 ผู้ที่เห็นด้วยมีร้อยละ 15.4 ผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีร้อยละ 12.5 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีร้อยละ 7.5 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.8 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตด้านนี้เฉลี่ย 2.828

ในเรื่องความเห็นว่าคุณมีทรัพย์สินเงินทองมากเป็นคนที่น่านับถือ เขาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยมีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 42.9 รองลงมาคือผู้ที่ไม่แน่ใจร้อยละ 30.8 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีร้อยละ 17.9 ผู้ที่เห็นด้วยมีจำนวนน้อยร้อยละ 4.2 และผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่งมีร้อยละ 3.8 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 0.4 กลุ่มตัวอย่างนี้มีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในด้านนี้เฉลี่ย 2.326 (ตารางที่ 4.8)

สรุปเขาชนแรงงานมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตในด้านการไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใครมากที่สุด การที่เขาชนแรงงานไม่ชอบช่วยเหลือผู้อื่นและไม่ชอบให้ผู้อื่นมายุ่งเกี่ยวกับตน ประการแรกอาจเนื่องมาจากข้อจำกัดในด้านรายได้ และการละทิ้งวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมในชนบท มาเลียนแบบคนในสังคมเมืองซึ่งมีลักษณะเป็นปัจเจกชนมากกว่า จากการศึกษาของ รัชนิกร เศรษฐ (2528 : 115) พบว่าผู้อพยพจากชนบทซึ่งเคยยึดมั่นอยู่กับประเพณีดั้งเดิม เคยเป็นคนใจกว้างและเป็นกันเอง จะกลายเป็นบุคคลที่เห็นแก่ตัว ใจแคบลง เป็นคนรอบจัด เอาตัวรอด เปลี่ยนแปลงเร็ว และลดความเคร่งครัดด้านศาสนา

ประการที่สองอาจเป็นเพราะเขาชนแรงงานอยู่ในวัยที่ต้องการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ไม่ชอบการแนะนำสั่งสอน หรือความช่วยเหลือจากผู้อื่น เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความจริงและคำตอบต่างๆในชีวิตด้วยตนเอง หรือจะยอมรับความคิดเห็นจากเพื่อนบางคนเท่านั้น เป็นไปตามแนวคิดของ สุพัตรา สุภาพ (2539 : 18) ความเป็นอิสระจะรุนแรงมากในวัยรุ่น เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ จึงอยากจะได้แสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นจึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มาก้าวล่วงในชีวิตของตน ไม่ชอบให้ใคร มาสอนมาคอยช่วยเหลือ บางคนจึงทำอะไรโดยผู้ใหญ่ไม่รู้ไม่เห็น

ส่วนการที่เขาชนแรงงานมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตอันเป็นจากผลกระทบของสังคมที่พัฒนา ในด้านการนับถือบุคคลที่มีทรัพย์สินน้อยที่สุด อาจเนื่องมาจากเขาชนแรงงานมักจะมี การติดต่อสัมพันธ์อยู่เฉพาะในกลุ่มของตน ไม่มีโอกาสได้พบปะหรือได้ใกล้ชิดกับบุคคลที่มี ทรัพย์สินเงินทองมากมายและไม่มีความสนใจต่อสถาบันต่างๆที่มีอยู่ในเมือง จึงยังไม่มีทัศนคติ ที่ดีหรือได้รับแรงจูงใจในการให้ความเคารพนับถือบุคคลเหล่านี้ เป็นไปตามการศึกษาของ รัชนิกร เศรษฐ (2528 : 115) ผู้อพยพจากชนบทจะให้ความหวังหรือความสนใจต่อ สถาบันต่างๆที่มีอยู่ในท้องถิ่นใหม่น้อยกว่าที่ตนเคยมีให้กับสถาบันใน ท้องถิ่นเดิม ทั้งนี้ เพราะมีความคิดอยู่เสมอว่าตนเป็นผู้มาอาศัยอยู่ใหม่เท่านั้น ความใจกว้างหรือความจงรักภักดี ต่อท้องถิ่นใหม่จึงลดน้อยลงไปด้วย

ตารางที่ 4.7
แสดงข้อมูลการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตตามสังคมที่พัฒนา

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
การชอบทำตามกฎระเบียบมาก	20.4	44.2	21.3	12.1	1.3	0.8	3.710
ความชอบสะสมทรัพย์สินและเงิน	38.3	48.8	11.7	0.8	-	0.4	4.251
การคิดจะใช้ชีวิตคู่ตามลำพัง	14.2	26.7	33.3	20.8	4.6	0.4	3.251

ตารางที่ 4.8
แสดงข้อมูลการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตอันเป็นผลกระทบจากสังคมที่พัฒนา

ตัวแปร	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ	ค่าเฉลี่ย
การไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับใคร	9.6	22.9	32.9	30.8	3.3	0.4	3.046
ความเห็นว่าคำสอนของผู้ใหญ่ช่วยได้น้อยในปัจจุบัน	12.5	15.4	21.3	42.5	7.5	0.8	2.828
คนที่มีทรัพย์สินมากเป็นคณานับถือ	3.8	4.2	30.8	42.9	17.9	0.4	2.326

ตอนที่ 8 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมของเยาวชนแรงงาน

ในด้านพฤติกรรมของเยาวชนแรงงานประกอบด้วยข้อคำถามเรื่องพฤติกรรมทางเพศ 3 ข้อในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นเลย ผลการศึกษาปรากฏว่าเยาวชนแรงงานส่วนใหญ่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นเลยมาร้อยละ 82.9 เยาวชนแรงงานที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ร้อยละ 14.6 ผู้ที่ไม่ตอบมีร้อยละ 2.5 ส่วนเยาวชนแรงงานที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีร้อยละ 2.1 ผู้ที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีร้อยละ 95.0 ผู้ที่ไม่ตอบมีร้อยละ 2.5

ด้านการลองเสพยาเสพติดประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ โดยถามถึงประเภทยา เสพติดที่เคยใช้ได้แก่ ยาบ้า กาว กัญชา อื่นๆ ให้ระบุชื่อและไม่เคยลอง ผลการศึกษาปรากฏว่าเยาวชนแรงงานที่เคยลองยาบ้าร้อยละ 5.9 เยาวชนแรงงานที่เคยดมกาวมีร้อยละ 5.0 ผู้ที่เคยเสพกัญชามีร้อยละ 4.6 ผู้ที่เคยลองเสพเฮโรอีนมีร้อยละ 2.5 นอกจากนั้นไม่เคยลองมีผู้ไม่ตอบร้อยละ 2.5

ด้านการลองของมีเงินเมาและสิ่งเสพติดอื่นประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ข้อ โดยถามถึงประเภทสิ่งที่เคยใช้ได้แก่ บุหรี่ สุรา เบียร์ อื่นๆ ให้ระบุชื่อ และที่ไม่เคยลองผลการศึกษาปรากฏว่าเยาวชนแรงงานที่เคยดื่มเบียร์ร้อยละ 41.7 เยาวชนแรงงานที่เคยดื่มสุรา ร้อยละ 27.1 ผู้ที่เคย สูบบุหรี่ยี่ร้อยละ 19.6 ลองสิ่งอื่นๆ ร้อยละ 0.4 มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 2.1 (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
แสดงข้อมูลด้านพฤติกรรมของเยาวชนแรงงาน

ตัวแปร	ร้อยละ	ไม่เคยลอง	ไม่ตอบ
ด้านเพศ			
-การมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	14.6	82.9	2.5
-การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	2.5	95.0	2.5
ด้านยาเสพติด			
-ยาบ้า	5.9	91.7	2.5
-คอกาว	5.0	92.5	2.5
-กัญชา	4.6	92.9	2.5
-อื่นๆ	2.5	95.0	2.5
สิ่งเสพติดอื่น			
-บุหรี่	19.6	78.3	2.1
-สุรา	27.1	70.8	2.1
-เบียร์	41.7	56.3	2.1
-อื่นๆ	0.4	97.5	2.1